

Eindelijk een plek voor 'zolderkamertalent'

Carapaxit werkt louter met mensen met autisme

GOUDA | Het pand van Carapaxit - sinds kort gevestigd in Gouda - oogt niet anders dan elk ander regulier kantoor. Toch is over elk detail nagedacht, de werkomgeving is volkomen prikkelvrij. Hier komen zo'n veertig werknemers te zitten met autisme. 'Briljante ict'ers, maar vaak kansloos op de arbeidsmarkt.'

ANNE KOMPAGNIE

Niet zelden zijn het de moeders, die contact zoeken met Carapaxit. „Die zien hun steeds ouder wordende zoon op zijn vertrouwde zolderkamer de meest geavanceerde dingen doen met computers. Ze weten heel goed hoe slim hij is, maar zien hem tegelijkertijd geen steek verder komen op de reguliere arbeidsmarkt.”

Addy Borst, algemeen directeur van Carapaxit, weet precies hoe het werkt. „Binnen het huidige arbeidsklimaat heb je vooral nog kans op een baan als je een schaap met vijf poten bent. Maar veel mensen met autisme voldoen daar niet aan. Die weten zich dikwijls niet te 'verko-

pen' in een sollicitatiebrief, komen niet goed uit de verf tijdens een gesprek. En als het ze toch lukt binnen te komen, haken ze vaak binnen de kortste keren af, omdat het niet klikt binnen een team collega's.”

Schrikbarend

Het is een van de oorzaken van de schrikbarende hoge werkloosheid onder mensen met autisme. „Meer dan driekwart van de mensen met een autistische stoornis komt niet aan een betaalde baan,” weet Ronald van Vliet, financieel directeur van Carapaxit.

„Een drama, voor die individuen. Maar in feite ook kapitaalvernieti-

78%

van de autisten heeft geen betaalde baan

ging voor de samenleving. Want in bepaalde opzichten zijn mensen met autisme - met name met de diagnose asperger - ideale werknemers. Zeker als het gaat om tabellen, cijfers, data. Ze werken nauwkeurig, maken nauwelijks fouten. Heel waardevol.”

Carapaxit, sinds begin dit jaar gevestigd op het Goudse Stationsplein, wil op termijn zo'n veertig mensen met autisme aan het werk te zetten op de locatie. Borst: „Dat is een flinke ambitie, we zitten nu nog met een handjevol mensen, maar groei

is reëel. Het werk zelf komt van grote bedrijven, die er nu dikwijls voor kiezen om hun ict deels uit te besteden aan landen als India of Roemenië. Daar is de kans dat er fouten optreden veel groter dan hier. Een tweede voordeel van het werk bij ons onderbrengen is, dat een bedrijf zo voldoet aan de eis om arbeidsbeperkten in dienst te nemen.”

Van Vliet: „Ze hebben de lusten, maar niet de lasten, want die vangen wij op. Wij zorgen ervoor, dat de mensen hier rustig kunnen werken. Dat er ook een plek is voor een gesprek, als iemand er echt doorheen zit. Gechargeerd gezegd: wij hebben het contact met het personeel en geven de bedrijven een 'geen-gezeikpremie’”

Afwijzingen

Veel werknemers vinden het prettig om weer eens werk op niveau te doen. „We leggen de lat hier heel hoog, en dat wordt gewaardeerd. Eindelijk voelt zo'n werknemer - die dikwijls al een heel verleden heeft van afwijzingen en mislukkingen - dat hij wordt gewaardeerd.”

Dat kan spectaculaire gevolgen hebben. „Sommigen wagen het er eindelijk op om zelfstandig te gaan wonen. Gaan een relatie aan. Sluiten vriendschappen met collega's en spreken ook na werktijd af.”

Dat het belangrijk is te blijven investeren in werknemers met 'een vlekje', daar zijn Van Vliet en Borst van overtuigd. „Wij hebben alle twee ook een kind met autisme. Dan is het best heftig om te zien hoeveel beperkingen er direct worden opgelegd. Terwijl er zo veel mogelijk is. Vanuit ons kantoor kijken we uit op het kantoor van de Goudse Verzekeringen. Hoe mooi zou het zijn als zo'n groot bedrijf met ons in zee ging? De huidige aarzeling in de samenleving is niet nodig: deze mensen voegen echt iets toe.”

KANTOOR

Werkplek wordt stressvrij en prikkelarm

Hectiek, dynamiek, onvoorspelbaarheid - op menig werkplek hoort dat bij de dagelijkse gang van zaken. „Onze doelgroep wordt daar vaak doodongelukkig van,” zegt Addy Borst van Carapaxit.

Vandaar dat de ruimte op de bovenste verdieping van het pand aan het Stationsplein zo prikkelarm en stressvrij mogelijk is ingericht. „We bespreken

met werknemers waar ze zich aan storen en wat juist wel het beste voor ze werkt. Sommigen storen zich bijvoorbeeld aan een bepaalde lichtinval, anderen aan het geluid dat ik maak als ik voorbij loop. Eventueel is het

'In het begin droeg ik een shirt zonder logisch patroon. Dat laat ik nu wel'

mogelijk om schotten te plaatsen, waardoor iemand zich nog meer kan terugtrekken. En telefoneren gebeurt bij voorkeur in een aparte ruimte, zodat collega's daardoor niet worden afgeleid.”

De werknemers van Carapaxit hebben ook beperkt toegang tot e-mail. „Berichtjes, die zomaar verschijnen op het beeldscherm, kunnen een hoop onrust met zich mee brengen.

Dat werkt ook vaak storend.”

Zelfs in hun kleding houden Borst en Van Vliet rekening met de behoeftes van het personeel. Van Vliet: „In het begin had ik eens een shirt aan met een heel druk motief, zonder een logisch patroon. Een werknemer raakte daardoor van slag. Dat laat ik nu wel: rust en kalmte, dat werkt hier het prettigste.”